

# Tėvai, motinos, broliai, seserys!

Ar jūs žinot, kodel mūsų tévynę Lietuva buvo seniau plati, galinga, turtinga?! Kodel mūsų ainiuose žydėjo laimė, visi džiaugėsi, jauté šioj žemėj rojų, troško ko ilgiausia gyventi? Kas visą tat palaikė? Visi pasakysim, jog mūsų tévų tévai, seneliai, jų vienybė, o tos vienybės—galybė. Jie nebijojjo aršiausią priešų, nenorédami būti kitų vergais, nebjijojo ginti savo gūštų; stojo vienas už visus, visi už vieną, gynësi iki paskutinio kraujo lašo. Žuvusius tokiuos karžygius ne vienas ir ne viena apraudodavo, ir jų garbei bei nuopelnams paminéti supildavo aukštus pilimus, piliakalnius, milžinkapius. Tokių milžinkapių, arba mūsų senovės karžygių paminklų Lietuvoj daugybė. Stebétina! Kaip jie senai supilti! Jau praėjo beveik visi 500 metų, ir vis mes juos dar matom, vis dar minim juose gulinčius karžygius, jų nuopelnus. O kurgi dingo tas 500 metų laikotarpis? Visi nedrąsiai atsakysim, gi, išnykus vienybei, tévynés meilei,— pranyko galybė, pagrobė tautą svetimieji ir beveik visus 500 metų gyvus vertė būti mirusiais.

Štai Didysis Karas suteikė mums galimybę vel atbūsti. Mūsų broliai, pilni tévynés meilės, puolė, kaip ir senovės karžygiai, ginti savo šalį, nesigailėdami gyvybės. Jie išbudino Lietuvą iš to ilgo miego — vergovės ir suteikė naują gyvenimo erą, atgavo Nepriklausomybę; parodė pavyzdį, kaip reikia ginti savo kraštą. Jie mūsų akyvaizdoj karžygiai tapo. Bet jų neber—žūvo bekovodami; ne vienas tévas, motina, brolis ir seselė apverkia lankydami besisvečiuojančio šaltoj žemėj menkutį kapą. Senovėj už tokiuos nuopelnus būtų supylę didžiausius piliakalnius. Tikrai eitumėm ir mes, neštumėm žemes, piltumėm kaušais jiems tokiuos milžinkapius. Bet gaila, tas paprotys išnyko jau pas mus. Tačiau taip palikti—jokių būdu negalima: būtų apsilieidas, negerbimas savo karžygių.

Todel Lietuvai Pagražinti Draugijos Panevėžio Skyrius nutaré statyti Panevėžy, kareivių kapuose „Žūvusiems už Lietuvos Nepriklausomybę“ vieną paminklą, o miesto centre „Už Lietuvos Nepriklausomybę“—kitą. Tam reikalinga nemaža išlaidų; todel Draugija, tikédamasi jog jūs tévai, motinos, broliai, seserys tą sumanymą paremsit, ryžosi padaryti piniginę rinkliavą. Tad, jei dar jumyse neišnyko sunaus ar brolio meilė, jei norit juos pagerbti, kiek kas galit, prisidėkit aukomis prie šio darbo.

Gerbdami bočius, gerbkime ir savuosius!

Amžiai mums paliko ir mes jiems palikim!

Lietuvai Pagražinti Draugijos,  
Panevėžio Skyriaus Valdyba.